

**POGODBA
MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN REPUBLIKO SRBIJO
O PRAVNI POMOČI V CIVILNIH IN KAZENSKIH ZADEVAH**

Republika Slovenija in Republika Srbija (v nadaljnjem besedilu: državi pogodbenici) sta se v želji po utrditvi ter krepitvi medsebojnega sodelovanja pri pravni pomoči v civilnih in kazenskih zadevah dogovorili za sklenitev te pogodbe.

PRVO POGLAVJE

SPLOŠNE DOLOCBE

**Dajanje pravne pomoči
1. člen**

- (1) Državi pogodbenici si dajeta najširšo mogočo vzajemno pravno pomoč v civilnih in kazenskih zadevah pod pogoji in v obsegu, predvidenem v tej pogodbi.
- (2) Izraz »civilne zadeve« v tej pogodbi pomeni tudi gospodarske in družinske zadeve.
- (3) Izraz »kazenske zadeve« v tej pogodbi pomeni kazniva dejanja, gospodarske prestopke in prekrške.
- (4) Pravosodni organi držav pogodbenic skladno s to pogodbo dajejo pravno pomoč pravosodnim in drugim organom, ki so po zakonodaji države pogodbenice pristojni za zadeve iz prejšnjih odstavkov tega člena.

**Pravna zaščita in prost dostop do sodišč in drugih organov
2. člen**

- (1) Državljeni ene države pogodbenice imajo enako varstvo svojih pravic v postopkih pred pravosodnimi in drugimi organi druge države pogodbenice kot njeni državljeni.
- (2) Državljeni ene države pogodbenice imajo prost pristop do sodišč in nastopajo v postopkih pred pravosodnimi in drugimi organi druge države pogodbenice pod enakimi pogoji kot njeni državljeni.
- (3) Prvi in drugi odstavek tega člena se nanašata tudi na pravne osebe, ustanovljene v skladu z zakonom države pogodbenice, na ozemlju katere je njihov sedež.

**Obseg pravne pomoči
3. člen**

Pravna pomoč v smislu te pogodbe vključuje vročanje listin in predmetov, izmenjavanje obvestil o predpisih in predpisov, obvestil iz kazenske evidence, izvedbo posameznih procesnih dejanj, uporabo določenih ukrepov ter odstop in prevzem kazenskega pregona.

Obvestilo o predpisih

4. člen

Državi pogodbenici se na prošnjo obveščata o predpisih, ki veljajo ali so veljali na njunem ozemlju, in po potrebi pošljata besedila teh predpisov ter tudi pojasnila o posameznih pravnih vprašanjih s področij, ki jih ureja ta pogodba.

Način občevanja

5. člen

(1) Zaprosila za pravno pomoč in izmenjava informacij brez prošnje iz 33. člena te pogodbe morajo biti v pisni ali drugačni obliku, ki omogoča pisni zapis, na podlagi katerega lahko država prejemnica ugotovi verodostojnost. Taka zaprosila se praviloma pošiljajo neposredno med pristojnimi pravosodnimi organi in se vračajo na enak način, če ni drugače določeno v tem členu.

(2) Prvi odstavek ne vpliva na to, da v posebnih primerih pristojni organi Republike Slovenije pošiljajo zaprosila prek Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije, pristojni organi Republike Srbije pa prek Ministrstva za pravosodje Republike Srbije. V nujnih primerih lahko pristojni organi držav pogodbenic v kazenskih zadevah pošiljajo zaprosila in obvestila iz te pogodbe pristojnim organom druge države pogodbenice tudi prek Mednarodne organizacije kriminalistične policije (INTERPOL).

(3) Ne glede na prvi odstavek se zaprosila za pravno pomoč v zadevah prekrškov, prošnje za prevzem oziroma odstop kazenskega pregona, izpiski iz kazenske evidence ter prošnje za obvestila o tujem pravu vedno pošiljajo tako, kot je določeno v drugem odstavku.

(4) Prvi odstavek ne izključuje občevanja po diplomatski poti, če so za to upravičeni razlogi.

Obveznost sestave zaprosila

6. člen

Zahteva za pravno pomoč se po tej pogodbi vloži v obliku zaprosila.

Vsebina zaprosila

7. člen

(1) Zaprosilo za pravno pomoč mora vsebovati:

1. ime organa, ki prosi za pravno pomoč;
2. ime organa, ki je zaprošen za pravno pomoč; če njegovo točno ime ni znano, pa oznako »pristojni organ« ob imenu zaprošene države;
3. podatke o strankah (ime in priimek, rojstne podatke, stalno ali začasno prebivališče, poklic in državljanstvo za fizične osebe oziroma ime in sedež za pravne osebe) ter njihovo vlogo v postopku;
4. ime, priimek in naslov morebitnih pravnih zastopnikov;
5. oznako spisa in povzetek zadeve, v kateri se prosi za pravno pomoč; pri kazenskih zadevah tudi zakonsko oznako kaznivega dejanja in prepis ustreznega člena;
6. navedbo dejanja pravne pomoči, za katero se zaproša, razlog za vložitev zaprosila in po potrebi tudi vprašanja, ki naj se postavijo osebi, katere zaslišanje se zahteva;

7. druge podatke, predvidene s to pogodbo, za posamezne vrste pravne pomoči.
- (2) Zaprosilo in priložena pisanja, ki jih pošiljajo pravosodni in drugi organi držav pogodbenic, morajo biti podpisana in opremljena s pečatom organa, ki je pisanje izdal.
- (3) Pristojni organ zaprošene države lahko zahteva dodatne podatke ter dokumentacijo, če je to potrebno za izvedbo zaprosila.

Jezik
8. člen

- (1) ~~Zaprosilo za pravno pomoč iz 7. člena te pogodbe in vsa druga pisanja, ki jih je treba priložiti skladno s to pogodbo, se sestavljajo v uradnem jeziku in pisavi države, ki prosi za pravno pomoč (v nadalnjem besedilu: država prosilka) ter s prepisom v latinico. Prevodov v jezik države pogodbenice, ki se prosi za pravno pomoč (v nadalnjem besedilu: zaprošena država), ni treba priložiti.~~
- (2) Odgovori na zaprosila s prilogami (zapisniki, sodne odločbe in drugo) se pošiljajo v jeziku in pisavi zaprošene države s prepisom v latinico.
- (3) Če je dokumentacija, ki se pošilja kot priloga k zaprosilu oziroma odgovoru na zaprosilo, nastala pred uveljavitvijo te pogodbe, se po možnosti pošle s prepisom v latinico.
- (4) Pisanja, ki jih je treba vročiti osebam v zaprošeni državi, se pošiljajo v uradnem jeziku države prosilke, priložen pa mora biti prevod v jezik zaprošene države.
- (5) Če v primeru iz prejšnjega odstavka ni priložen prevod, se vročitev opravi le, če prejemnik pisanje prostovoljno sprejme.

Način dajanja pravne pomoči
9. člen

- (1) Pravna pomoč se zagotavlja brez odlašanja ter skladno z zakonodajo zaprošene države.
- (2) Ne glede na prvi odstavek lahko pristojni organ zaprošene države izvede zaprosilo tudi na način in v obliki, za katera prosi država prosilka, če to ni v nasprotju s temeljnimi načeli pravnega reda zaprošene države.

Odstop zaprosila pristojnemu organu
10. člen

Če zaprošeni organ ni pristojen za izvedbo zaprosila, zaprosilo brez odlašanja odstopi pristojnemu organu na območju zaprošene države in o tem obvesti organ, ki je posjal zaprosilo.

Nezmožnost izvedbe zaprosila
11. člen

Če zaprošeni organ ne more izvesti zaprosila, o tem takoj obvesti organ države prosilke, ki je posjal zaprosilo, ter navede, zakaj zaprosilu ni bilo ugodeno. Če so bila skupaj z zaprosilom poslana tudi druga pisanja, se vrnejo.

Vročanje
12. člen

(1) Zaprosilo za vročitev pisanj mora poleg podatkov iz 7. člena te pogodbe vsebovati tudi naslov osebe, ki se ji pisanje vroča.

(2) Če oseba, ki ji je treba vročiti posamezna pisanja, ni na naslovu, navedenem v zaprosilu, mora zaprošeni organ izvesti vse potrebne ukrepe skladno z notranjo zakonodajo za ugotovitev pravega naslova.

(3) Vročitev pisanj se dokazuje skladno s predpisi o vročanju, ki veljajo na ozemlju zaprošene države. Pristojni organ navede v potrdilu o vročitvi čas in kraj vročitve, ime in položaj osebe, ki so ji bila pisanja vročena, navede, kako je bila vročitev opravljena oziroma razloge, zakaj vročitev ni bila opravljena.

(4) Kadar se zahteva poseben način vročitve, bodo posebej obrazloženi razlogi, zaradi katerih takemu načinu vročitve ni bilo ugodeno.

(5) Državi pogodbenici imata pravico vročati dokumente svojim državljanom ter jemati izjave prek svojih diplomatskih ali konzularnih predstavnosti brez uporabe prisilnih ukrepov.

Odklonitev pravne pomoči
13. člen

(1) Zaprošena država odkloni pravno pomoč, če niso izpolnjeni pogoji, predvideni v tej pogodbi.

(2) Zaprošena država lahko odkloni pravno pomoč, če meni, da bi izvršitev zaprosila ogrozila njeno suverenost ali varnost ali pa bi bila v nasprotju s temeljnimi načeli njenega pravnega reda.

Varstvo osebnih podatkov
14. člen

(1) Država prejemnica lahko osebne podatke, poslane po tej pogodbi, uporablja:

1. za učinkovito izvajanje sodnih postopkov, na katere se nanaša ta pogodba;
2. za druge sodne in prekrškovne postopke, ki so neposredno povezani s postopki iz 1. točke;
3. za druge namene, ki niso v nasprotju s 1. in 2. točko, pa s predhodnim soglasjem države, ki podatke sporoča, razen če je država prejemnica pridobila soglasje osebe, na katero se podatki nanašajo.

(2) Ta člen se uporablja tudi za osebne podatke, ki se ne pošiljajo, temveč pridobijo kako drugače na podlagi te pogodbe.

(3) Pošiljanje in obdelava občutljivih osebnih podatkov (osebni podatki, ki razkrivajo rasno ali etnično poreklo, politična preričanja, verska ali filozofska preričanja, pripadnost sindikatu, ter podatkov o zdravstvenem stanju ali spolnem življenju, podatki iz kazenske evidence in prekrškovnih evidenc) sta dovoljena samo na način, da država, ki je poslala podatke, navede, da jih je treba varovati, tako da ne bodo dostopni nepooblaščenim osebam ali organom ali nezakonito obdelovani. Država prejemnica mora na ustrezni način upoštevati to omejitev.

(4) Pravice posameznika glede točnosti in posodobljenosti podatkov ter glede njihove zakonite obdelave se uresničujejo skladno z notranjo zakonodajo države prejemnice.

(5) Država prejemnica mora v zahtevi za pošiljanje osebnih podatkov vedno navesti ustrezenne identifikacijske podatke, ki jih ima, za posameznika, katerega podatki naj bi se poslali, pravno podlago za pošiljanje podatkov ter opredelitev sodnega postopka, za katerega jih potrebuje. Država pošiljateljica mora zavrniti pošiljanje podatkov, če zahteva ni skladna s prejšnjim stavkom.

(6) Odvisno od okoliščin posameznega primera lahko država, ki pošilja osebne podatke, od države prejemnice zahteva informacije o uporabi teh podatkov.

(7) Država prejemnica mora zagotoviti, da je v petih letih po dokončanju postopkov iz prvega in drugega odstavka tega člena mogoče ugotoviti, komu so bili poslani podatki, kdaj in za kakšen namen.

(8) Država prejemnica mora v notranji zakonodaji zagotoviti, da se poslani podatki ohlodelujejo zakonito, sorazmerno in v skladu z nameni iz prvega odstavka, ter predpisati ustrezene ukrepe in načine zavarovanja osebnih podatkov.

(9) Država prejemnica mora zagotoviti ustrezen neodvisen nadzor nad zakonitostjo obdelave osebnih podatkov, kar lahko vključuje tudi uporabo pravnih sredstev v sodnih postopkih.

Zaščita prič in izvedencev

15. člen

(1) Priča ali izvedenec, ki se odzove vabilu sodišča države prosilke, ne glede na svoje državljanstvo ne sme biti v tej državi kazensko peganjan ali priprt in se mu tudi ne sme kakor koli drugače omejiti prostost zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storil pred prihodom na ozemlje države prosilke zaradi pričanja ali izvedenstva.

(2) Kazenski pregon, pripor ali kakšna druga omejitev prostosti pa je dovoljena:

1. kadar je vabljeni, ko njegova navzočnost po izjavi sodišča ni več potrebna, več kot 15 dni na ozemlju države prosilke, čeprav ga lahko zapusti;
2. če se po tem, ko zapusti ozemlje države prosilke, prostovoljno vrne na njen ozemlje.

Stroški izvajanja pravne pomoči

16. člen

(1) Če v tej pogodbi ni drugače določeno, država pogodbenica krije stroške izvajanja pravne pomoči, ki so nastali na njenem ozemlju.

(2) Državi pogodbenici ne smeta zahtevati povračila stroškov, ki so nastali zaradi dajanja pravne pomoči, razen nagrade za opravljeno izvedenstvo, in drugih stroškov, nastalih ob tem, ter tudi stroškov, nastalih ob začasni predaji oseb, ki jim je bila odvzeta prostost, zaradi zaslisanja, izvedenstva ali soočenja skladno s 30. členom te pogodbe.

(3) Izvedenstvo se lahko pogojuje s predhodno položitvijo predujma pri zaprošenem sodišču, če stroške izvedenskega mnenja krije stranka.

(4) Priči ali izvedencu, ki se odzove vabilu sodišča države prosilke, pripada povračilo potnih stroškov in stroškov bivanja v skladu s predpisi države prosilke.

(5) V vabilu je treba navesti, katera povračila pripadajo osebam iz četrtega odstavka ter se jim na njihovo zahtevo izplača predujem za kritje stroškov.

DRUGO POGLAVJE

PRAVNA POMOČ V CIVILNIH ZADEVAH

1. Oprostitev plačila stroškov sodnega postopka ter varščine za pravdne stroške

17. člen

(1) Od državljana ene države pogodbenice, ki sodeluje v postopku pred sodiščem druge države pogodbenice kot tožnik ali intervenient, ni dovoljeno zahtevati varščine za pravdne stroške samo zato, ker je tuj državljan in na ozemlju te države nima stalnega prebivališča.

(2) Predujem za takse in stroške postopka, ki ga krije stranka, se lahko zahteva od državljana druge države pogodbenice pod istimi pogoji in v enakem obsegu kot od svojih državljanov.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se uporablja tudi za pravne osebe.

18. člen

(1) Državljeni države pogodbenice so, ko se pojavljajo pred sodišči druge države pogodbenice, upravičeni do oprostitve plačila sodnih taks in stroškov ter tudi do brezplačne pravne pomoči med postopkom pod istimi pogoji in v istem obsegu kot njeni lastni državljeni.

(2) Prošnjo na podlagi prvega odstavka tega člena lahko stranka predloži neposredno pristojnemu sodišču druge države pogodbenice ali sodišču države pogodbenice, katere državljan je, če ima na njenem ozemlju stalno ali začasno prebivališče. Sodišče države pogodbenice, katere državljan je stranka, bo dostavilo prošnjo pristojnemu sodišču druge države pogodbenice tako, kot je določeno v 5. členu te pogodbe.

19. člen

(1) Potrdilo o premoženjskem stanju, na podlagi katerega se prizna olajšava po prvem odstavku 18. člena te pogodbe, izda pristojni organ države pogodbenice, na ozemlju katere ima prosilec stalno ali začasno prebivališče.

(2) Če ima prosilec stalno ali začasno prebivališče na ozemlju tretje države, lahko to potrdilo na ozemlju tretje države izda pristojno diplomatsko-konzularno predstavništvo države pogodbenice, katere državljan je.

(3) Sodišče, ki odloča o uveljavljanju pravice do oprostitve plačila stroškov sodnega postopka po prvem odstavku 18. člena te pogodbe, lahko po potrebi zahteva dodatna obvestila od organov države pogodbenice, katere državljan je prosilec.

2. Izvedba zaprosil

20. člen

(1) Sodišče, ki prejme zaprosilo, ga bo čim prej izvedlo in po potrebi uporabilo ista prisilna sredstva kot pri izvedbi zaprosil med domačimi sodišči. Prisilna sredstva se ne bodo uporabljala ob osebnem prihodu strank.

(2) Sodišče ali drug organ, ki je sestavil zaprosilo, bo na svojo zahtevo pravočasno obveščen o času in kraju izvedbe zahtevanega dejanja, da bi morebitno zainteresirana stranka lahko temu prisostvovala. Sodišča lahko to obvestilo pošljejo neposredno.

21. člen

(1) Državi pogodbenici si na podlagi zaprosila pomagata pri ugotavljanju naslovov oseb, ki so na njihovem ozemlju, če se to zahteva zaradi uveljavljanja pravic njihovih državljanov v postopku pred organi, pristojnimi za odločanje v civilnopravnih zadevah po tej pogodbi, in če se v ta namen zagotavljajo ustrezní podatki.

(2) Zahteva po prvem odstavku tega člena se pošlje organu druge države pogodbenice tako, kot je določeno v 5. členu te pogodbe.

3. Listine

Oprostitev legalizacije 22. člen

(1) Javnih listin, ki jih je v predpisani obliki sestavilo ali izdalо sodišče, drug pristojni organ ali oseba z javnimi pooblastili ene države pogodbenice in so opremljene s podpisom in uradnim žigom pristojnega organa oziroma osebe z javnimi pooblastili, ni treba overjati za uporabo pred organi druge države pogodbenice. Prav tako ni potrebna nadaljnja overitev zasebnih listin, če jih je overilo sodišče, drug pristojni organ ali oseba z javnimi pooblastili.

(2) Prvi odstavek se nanaša tudi na prepise javnih in zasebnih listin, ki jih je overilo sodišče, drug pristojni organ ali oseba z javnimi pooblastili.

Dokazna moč javnih listin 23. člen

Javne listine, ki jih izdajo pristojni organi v državi pogodbenici, imajo pred organi druge države pogodbenice isto dokazno moč kot domače javne listine.

Dostavljanje listin o osebnem stanju 24. člen

(1) Pristojni organi držav pogodbenic si dostavljajo izpiske iz matičnih knjig in tudi pravnomočne odločbe sudišč, ki se nanašajo na osebna stanja državljanov druge države pogodbenice.

(2) Listine in sodne odločbe iz prvega odstavka se pristojnim organom druge države pogodbenice dostavljajo brez taks in stroškov.

(3) Izpiski iz matičnih knjig umrlih se dostavljajo takoj, drugi izvodi in odločbe sudišč pa vsakih šest mesecev.

4. Zapuščine

25. člen

(1) Državljeni države pogodbenice lahko na ozemlju druge države pogodbenice pridobijo lastninsko pravico na podlagi dedovanja po zakonu ali oporoki pod istimi pogoji in v istem obsegu kot državljeni te države pogodbenice.

(2) Državljeni države pogodbenice lahko z izjavo poslednje volje razpolagajo z lastnino, ki je na ozemlju druge države pogodbenice.

26. člen

(1) Če je po merodajnem pravu, ki se uporablja na zapuščinski razpravi po 25. členu te pogodbe naslednik država, premičnina pripada državi pogodbenici, katere državljan je bil zapustnik ob smrti, nepremičnina pa državi pogodbenici, na ozemlju katere je.

(2) Če je imel zapustnik ob smrti dvojno državljanstvo držav pogodbenic, je naslednik premičnin tista država pogodbenica, v kateri je imel zapustnik ob smrti stalno prebivališče.

TRETJE POGLAVJE

PRAVNA POMOČ V KAZENSKIH ZADEVAH

1. Splošni vidiki pravne pomoči

27. člen

(1) Državi pogodbenici si skladno s to pogodbo zagotavljata pravno pomoč v kazenskih zadevah v čim širšem obsegu.

(2) Pravna pomoč vključuje zlasti:

1. izvedbo procesnih dejanj, kot so vabljene, vročanje pisanih, zaslišanje obdolžencev, prič, izvedencev ter drugih oseb, ogled, izvedba hišne in osebne preiskave, zaseg predmetov;
2. izvedbo posebnih ukrepov, kot so nadzor in snemanje telefonskih in drugih pogovorov in komunikacij ter optično snemanje oseb, nadzorovana pošiljka, navidezni odkup, tajno delovanje, preiskovanje računalniškega sistema ali njegovega dela in v njem shranjenih podatkov ter obdelava teh podatkov;
3. izmenjavo obvestil in pošiljanje pisanih in predmetov, povezanih s kazenskim postopkom, spontano izmenjava informacij, zaslišanje po telefonu ter videokonferenci, ustanavljanje skupnih preiskovalnih skupin;
4. začasno predajo oseb, ki jim je odvzeta prostost, zaradi zaslišanja, izvedenstva ali soočenja pred pristojnimi organi države prosilke.

(3) Zaprosilu za osebno ali hišno preiskavo ali zaseg ali odvzem predmetov je treba priložiti izvirnik ali overjeni prepis odločbe, na kateri posamezno zaprosilo temelji.

(4) Država prosilka, ki so ji bili poslani izvirniki pisanih in predmetov, jih čim prej vrne zaprošeni državi, razen če se jim slednja ne odpove.

Vabilo
28. člen

V vabilu obdolžencu, priči, izvedencu ali drugemu udeležencu v postopku, ki se vabi iz zaprošene države, ne sme biti zagrožen prisilni ukrep, če se vabilu ne bi odzval. Če se vabljeni ne odzove na vabilo, mu za to ne sme biti izrečena sankcija.

Načelo specialnosti
29. člen

(1) Oseba, ki je bila povabljena, da se zglasí pred sodiščem države prosilke zaradi ugotavljanja kazenske odgovornosti za očitano dejanje ne glede na svoje državljanstvo ne sme biti v tej državi kazensko prejanjana ali priprta in ji tudi ne sme biti drugače omejena prostost za dejanja in obsodbe, ki niso navedene v vabilu, izvirajo pa iz časa, preden je zapustila ozemlje zaprošene države.

(2) Kazenski pregon, pripor ali kakšna druga omejitev prostosti pa je dovoljena:

1. kadar je vabljeni, ko njegova navzočnost po izjavi sodišča ni več potrebna, več kot 15 dni na ozemlju države prosilke, čeprav ga lahko zapusti;
2. če se potem ko zapusti ozemlje države prosilke, na njeno ozemlje prostovoljno vrne.

Začasna predaja osebe, ki ji je odvzeta prostost
30. člen

(1) Če država pogodbenica, ki vodi kazenski postopek, zaradi pričanja, izvedenstva ali soočenja vabi osebo, ki ji je odvzeta prostost v drugi državi pogodbenici, se ta oseba s svojim soglasjem začasno predaj državi prosilki.

(2) Država prosilka mora začasno predano osebo vrniti v roku, ki ga določi zaprošena država.

(3) Začasna predaja se lahko zavrne:

1. če oseba, ki ji je odvzeta prostost, ne soglaša z začasno predajo;
2. če bi zaradi začasne predaje utegnilo priti do podaljšanja odvzema prostosti;
3. če po mnenju zaprošene države obstajajo drugi pomembni razlogi zoper začasno predajo.

(4) Začasna predaja se lahko odloži, če je potrebna prisotnost osebe, ki ji je odvzeta prostost, v kazenskem postopku, ki teče na ozemlju zaprošene države.

(5) Če se zaprosilu ugodi, mora imeti država prosilka osebo, ki ji je odvzeta prostost, med njenim bivanjem na svojem ozemlju v priporu in jo po izvedenem dejanju pravne pomoči takoj vrniti zaprošeni državi, če ne zahteva, da se oseba izpusti na prostost. Predana oseba uživa varstvo, določeno v 15. členu te pogodbe.

(6) Osebe iz prvega odstavka tega člena predajo pristojni organi držav pogodbenic, ki se dogovorijo o kraju in času predaje.

Navzočnost pri dejanjih pravne pomoči
31. člen

- (1) Na izrecno prošnjo države prosilke jo zaprošena država obvesti o kraju in času izvedbe zaprosila.
- (2) S soglasjem pristojnega pravosodnega organa zaprošene države so lahko predstavniki pristojnih organov druge države ter udeleženci v kazenskem postopku in njihovi pravni zastopniki navzuci pri posameznih dejanjih pravne pomoči. Zanje se smiselno uporablja 15. in 29. člen te pogodbe.

Obvestila iz kazenske evidence
32. člen

- (1) Državi pogodbenici se obveščata o vseh obsodbah državljanov druge države pogodbenice, ki so vpisane v njeno kazensko evidenco. Izpis iz kazenske evidence si državi pogodbenici izmenjavata vsakih šest mesecev prek Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije oziroma prek Ministrstva za pravosodje Republike Srbije.
- (2) Državi pogodbenici se obveščata tudi o drugih podatkih, vpisanih v kazensko evidenco.
- (3) Državni organ, pristojen za vodenje kazenske evidence ene od držav pogodbenic, na neposredno zahtevo pravosodnega organa druge države pogodbenice, pred katerim teče kazenski postopek, pošlje izpis iz kazenske evidence.

Izmenjava podatkov brez prošnje
33. člen

- (1) V skladu z notranjo zakonodajo si lahko pristojni organi držav pogodbenic brez zaprosila izmenjavajo podatke o kaznivih dejanjih in krštvah predpisov, katerih pregon je v času pošiljanja v pristojnosti organov države prejemnice.
- (2) Organ, ki pošilja podatke, lahko v skladu s svojo notranjo zakonodajo določi, pod katerimi pogoji lahko organ države prejemnice uporablja take podatke.
- (3) Organ države prejemnice je zavezan tem pogoju.

Odložitev dajanja pravne pomoči
34. člen

- (1) Zaprošena država lahko odloži dajanje pravne pomoči iz 27. člena te pogodbe, če je to nujno zaradi vodenja kazenskega postopka, ki teče pred domačimi pravosodnimi organi.
- (2) Zaprošena država državo prosilko obvesti o razlogih za odložitev dajanja pravne pomoči iz prvega odstavka tega člena.

Zavrnitev pravne pomoči
35. člen

Državi pogodbenici zavrneta pravno pomoč, če je zaprosilo povezano z dejanjem, ki je po mnenju zaprošene države politične ali vojaške narave.

2. Odstop in prevzem kazenskega pregona

36. člen

(1) Če državljan države pogodbenice ali oseba, ki ima na njenem ozemlju stalno prebivališče, na ozemlju druge države pogodbenice stori dejanje, ki je določeno kot kaznivo dejanje v obeh državah pogodbenicah, lahko država pogodbenica, na ozemlju kateré je bilo dejanje storjeno, pod pogoji iz te pogodbe zaprosi drugo državo pogodbenico, da prevzame kazenski pregon.

(2) Pристojni organi države prosilke v zvezi z zaprosilom za prevzem kazenskega pregona storijo vse potrebno, da zaprošeni državi omogočijo izvedbo kazenskega postopka. K temu se šteje tudi predaja obdolženca, ki je v priporu v državi prosilki, organom zaprošene države, če obdolženec ni državljan države prosilke.

(3) Kadar je obdolženec v državi prosilki v priporu, pristojni organ zaprošene države čim prej, najpozneje pa v 30 dneh, obvesti državo prosilko o svoji odločitvi.

(4) Pristojni organi zaprošene države izvedejo kazenski postopek v skladu s predpisi te države.

37. člen

(1) V zaprosilu za prevzem kazenskega pregona mora biti opisano dejansko stanje in navedeni čim popolnejši podatki o obdolženem, njegovem državljanstvu in stalnem ali začasnom prebivališču.

(2) Zaprosilu se priložijo:

1. spisi v izvirniku ali overjenem prepisu;
2. potrdilo ali drugi podatki o državljanstvu, stalnem ozziroma začasnem prebivališču osebe, za prevzem kazenskega pregona katere se prosi;
3. izpisek določb kazenske zakonodaje, ki se uporabljajo pri tej kazenski zadevi v državi prosilki;
4. izjave oškodovancev v zvezi z odstopom kazenskega pregona.

(3) Izjava oškodovanca, ki je potrebna za uvedbo kazenskega postopka v državi prosilki, velja tudi v zaprošeni državi.

(4) Zaprošena država obvesti državo prosilko o prevzemu kazenskega pregona. Če kazenski pregon ni prevzet, se vsa dokumentacija v zvezi s to zadevo vrne državi prosilki z navedbo razlogov, zakaj zaprosilu ni bilo ugodeno.

38. člen

Pravosodni organi države prosilke začasno ustavijo ukrepe glede kazenskega pregona za dejanja, navedena v zaprosilu za prevzem kazenskega pregona. Ti se v vsakem primeru ustavijo:

1. če je pristojno sodišče ali pristojni organ zaprošene države pogodbenice ustavil kazenski postopek zaradi pomanjkanja dokazov ali ker storjeno dejanje ni kaznivo dejanje;
2. če je obdolženec v zaprošeni državi pogodbenici pravnomočno oproščen;
3. če je izrečena kazenska sankcija že izvršena ali če izvršitev po zakonu ali zaradi pomilostitve ali amnestije ni mogoča ali je po pravu zaprošene države zastarala.

39. člen

Zaprošena država pogodbenica obvesti državo prosilko o izidu kazenskega postopka v zvezi z zaprosilom za prevzem pregona ter ji po končanem postopku pošlje pravnomočno odločbo v izvirniku ali overjenem prepisu.

ČETRTTO POGLAVJE

KONČNE DOLOČBE

40. člen

Sporna vprašanja v zvezi z uporabo te pogodbe državi pogodbenici rešujeta po diplomatski poti.

41. člen

(1) Ta pogodba začne veljati prvi dan naslednjega meseca po datumu prejema zadnjega pisnega uradnega obvestila, s katerima se državi pogodbenici po diplomatski poti obvestita, da so končani notranjepravni postopki, potrebni za začetek njene veljavnosti.

(2) Pogodba se sklene za nedoločen čas. Vsaka država pogodbenica lahko pogodbo pisno odpove po diplomatski poti. Pogodba preneha veljati šest mesecev po prejemu pisnega obvestila o odpovedi.

Ta pogodba je sestavljena naBrdu pri Kranju.....,15. aprila..... 2011 v dveh izvirnikih, vsak v slovenskem in srbskem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni.

ZA REPUBLIKO SLOVENIJO

ZA REPUBLIKO SRBIJO

**УГОВОР
ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
О ПРАВНОЈ ПОМОЋИ У ГРАЂАНСКИМ И КРИВИЧНИМ СТВАРИМА**

Република Словенија и Република Србија (у даљем тексту: државе уговорнице) у жељи да учврсте и унапреде међусобну сарадњу у области правне помоћи у грађанским и кривичним стварима, договориле су се да закључе овај уговор:

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Пружање правне помоћи

Члан 1.

- (1) Државе уговорнице ће пружати једна другој најширу могућу узајамну правну помоћ у грађанским и кривичним стварима под условима и у обиму утврђеним овим уговором.
- (2) Под "грађанским стварима" у смислу овог уговора, подразумевају се и привредне и породичне ствари.
- (3) Под "кривичним стварима" у смислу овог уговора, подразумевају се кривична дела, привредни преступи и прекраји.
- (4) Правосудни органи државе уговорница, сагласно одредбама овог уговора, правну помоћ указују међусобно, као и другим органима који су, по праву државе уговорница, надлежни да одлучују о стварима из ст. (1) до (3) овог члана.

Правна заштита и слободан приступ

судовима и другим органима

Члан 2.

- (1) Држављани једне државе уговорнице имају једнаку правну заштиту у поступцима пред правосудним и другим органима друге државе уговорнице као и њени држављани.
- (2) Држављани једне државе уговорнице имају слободан приступ судовима и учествују у поступцима пред правосудним и другим органима друге државе уговорнице, под истим условима као и њени држављани.
- (3) Одредбе ст. (1) и (2) овог члана примењују се и на правна лица основана у складу са законом државе уговорнице на чијој се територији налази њихово седиште.

Обим правне помоћи

Члан 3.

Правна помоћ, у смислу овог уговора, обухвата достављање писмена и предмета, размена обавештења о прописима и прописа, обавештења из кривичне евиденције, предузимање појединих процесних радњи, примену одређених мера и уступање и преузимање кривичног гоњења.

Обавештење о прописима
Члан 4.

Државе уговорнице ће на молбу једна другу обавештавати о прописима који су на снази или су били на снази на њеној територији и по потреби достављати текстове тих прописа, као и објашњења о одређеним правним питањима у вези са материјом која је регулисана овим уговором.

Начин комуницирања
Члан 5.

(1) Замолнице за правну помоћ и размену информација без молбе из чл. 33. овог уговора морају да буду у писменом или другом облику који омогућава писмени запис, на основу кога држава пријема може да утврди веродостојност. Те замолнице надлежни правосудни органи по правилу непосредно шаљу једни другима и враћају се на исти начин, ако није драгчије предвиђено овим чланом.

(2) Одредбе става 1. овог члана не утичу на то да у посебним случајевима надлежни органи Републике Словеније шаљу замолнице преко Министарства правде Републике Словеније, а надлежни органи Републике Србије преко Министарства правде Републике Србије. У хитним случајевима, надлежни органи држава уговорница могу, у кривичним стварима, да достављају замолнице и обавештења из овог уговора надлежним органима друге државе уговорнице и преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

(3) Изузетно од одредбе из става 1. овог члана замолнице за правну помоћ у ставрима прекршаја, за преузимање и уступање кривичног гоњења, изводи из казнене евиденције и замолнице за обавештење о страном праву увек се шаљу у складу са ставом 2. овог члана.

(4) Одредба става 1. овог члана не ускључује комуницирање дипломатским путем ако за то постоје оправдани разлози.

Обавеза сачињавања замолнице
Члан 6.

Захтев за пружање правне помоћи по овом уговору подноси се у виду замолнице.

Садржина замолнице
Члан 7.

(1) Замолница за пружање правне помоћи мора да садржи:

1. назив органа који упућује замолницу;
2. назив органа којем се замолница упућује, а уколико његов тачан назив није познат, ознаку „надлежни орган“, уз назив замољене државе;
3. подаци о странкама: име и презиме, податке о рођењу, пребивалиште или боравиште, занимање и држављанство за физичка лица, односно назив и седиште правних лица, као и њихово својство у поступку;
4. име, презиме и адресу правних заступника странака, ако их имају;
5. ознаку списка и кратак опис случаја за који се тражи правна помоћ, а у кривичним стварима и законски назив кривичног дела и текст одредаба кривичног закона;

6. опис радње правне помоћи која се тражи, разлог за подношење замолнице, а по потреби и питања која треба да буду постављена лицу чије се саслушање тражи;
7. друге елементе предвиђене овим уговором за поједине видове правне помоћи.

(2) Замолница и други акти које у њеном прилогу достављају правосудни и други органи држава уговорнице морају бити потписани и снабдевени печатом органа који их је изда.

(3) Надлежни орган замољене државе може тражити додатна обавештења и акте који су му потребни за извршење замолнице.

Језик Члан 8.

(1) Замолница за правну помоћ из члана 7. овог уговора и акти које треба доставити уз замолницу, сходно одредбама овог уговора, састављају се на службеном језику и писму државе која моли за правну помоћ(у даљем тексту: држава молиља), уз препис на латиничном писму. Превод на језик друге државе уговорнице од које се тражи правна помоћ (у даљем тексту: замољена држава), није потребно прилагати.

(2) Одговори на замолнице са припозима (записници, судске одлуке и др) достављају се на језику и писму замољене државе уз препис на латиничном писму.

(3) Ако је документација која се доставља као прилог уз замолницу, односно уз одговор на замолницу настала пре ступања на снагу овог уговора, доставиће се и препис на латиничном писму, ако је то могуће.

(4) Акти које треба уручити лицима у замољеној држави, достављају се на службеном језику државе молиље и уз њих је потребно приложити и превод на језик замољене државе.

(5) Ако превод, у случају из става (4) овог члана, није приложен, уручење ће се извршити само ако прималац добровољно прими акт.

Начин пружања правне помоћи Члан 9.

(1) Правна помоћ пружа се без одлагања по прописима замољене државе.

(2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана, надлежни орган замољене државе који пружа правну помоћ, може да поступи по замолници и на начин и у облику који се посебно тражи у замолници, ако то није у супротности са основним начелима правног поретка замољене државе.

Уступање замолнице надлежном органу Члан 10.

Ако замољени орган коме је замолница упућена није надлежан за поступање, замолничу ће без одлагања уступити надлежном органу на територији замољене државе, о чему ће обавестити орган који му је замолницу доставио.

Немогућност удовољења замолници Члан 11.

Ако замољени орган не може да удовољи замолници, о томе ће одмах обавестити орган државе молиље који је упутио замолницу, уз навођење разлога неудовољења. Ако су уз замолницу достављена и друга писмена, она ће се вратити.

Достављање
Члан 12.

(1) Замолница за достављање писмена, поред података из одредбе члана 7. овог уговора, мора да садржи и адресу лица којем је потребно извршити достављање.

(2) Ако се лице којем би требало доставити писмено не налази на адреси наведеној у замолници, замољени орган дужан је да предузме све потребне мере, у складу са домаћим правом, да би се утврдила његова тачна адреса.

(3) Достављање писмена доказује се у складу са прописима о достављању који важе на територији замољене државе. Надлежни орган у потврди о достављању наводи време и место достављања, име и својство лица којем су писмена достављена, начин извршеног достављања, односно разлоге због којих достава није извршена.

(4) Када је захтевана достава на посебан начин, посебно ће бити образложени разлози због којих таквом начину достављања није удовољено.

(5) Државе уговорнице могу својим држављанима да достављају документа и да узимају изјаве преко својих дипломатских и конзуларних представника без употребе принудних мера.

Одбијање правне помоћи
Члан 13.

(1) Замољена држава ће одбити да пружи правну помоћ ако нису испуњени услови за пружање правне помоћи предвиђени овим уговором.

(2) Замољена држава може одбити пружање правне помоћи ако сматра да би удовољавање замолници угрозило њен суверенитет или безбедност или би било у супротности са основним начелима њеног правног поретка.

Заштита личних података
Члан 14.

(1) Држава пријема може да користи личне податке достављене у складу са овим уговором:

1. за потребе ефикасног одвијања судских поступака на које се односи овај уговор;
2. за друге судске и прекршајне поступке који су директно повезани са поступцима из тачке 1. овог става;
3. за друге намене које нису у супротности са тачком 1) и 2) става 1. овог члана, уз претходну сагласност државе која доставља податке, изузев ако је држава пријема добила сагласност лица на које се ти подаци односе;

(2) Овај члан се примењује и на личне податке, који се не достављају, веће се добијају на други начин на основу овог уговора;

(3) Достављање и обрада осетљивих личних података(лични подаци који откривају расно или етничко порекло, политичка, верска или филозофска убеђења, припадност синдикату, као и податке о здравственом стању илином опредељењу, подаци из кривичне и прекршајне евиденције) дозвољено је само на начин да држава која је податке послала наведе да их је потребно заштити, тако да не буду доступни неовлашћеним лицима или органима или незаконито обрађивани. Држава пријема је дужна да поштује ово ограничење на одговарајући начин.

(4) Право појединца у вези тачности и ажуарности података и њихове законите обраде оставрују се у складу са националним законодавством државе пријема.

(5) Држава пријема је дужна да у захтеву за достављање личних података увек наведе одговарајуће идентификационе податке којима располаже за одређеног појединца, чији подаци би требало да буду достављени, правни основ за достављање података и да наведе врсту судског поступка за који су ти подаци потребни. Држава слања ће одбити достављање података ако захтев није у складу са одредбама претходног става.

(6) У зависности од околности појединачног случаја, драва која доставља личне податке, може да захтева од државе пријема информацију о употреби тих података.

(7) Држава пријема мора да омогући да се у року од 5 година по завршетку поступака из става 1. и 2. овог члана омогући утврђивање коме су и када били достављени подаци и у коју сврху.

(8) Држава пријема мора да предвиди у националним законодавству да се достављени подаци обрађују законито, сразмерно и у складу са наменом из ст.1. овог члана, као и да предвиди адекватне мере и начине осигурања личних података.

(9) Држава пријема мора да обезбеди адекватан независтан надзор над законитошћу обраде личних података, што може да укључи и употребу правних средстава у судским поступцима.

Заштита сведока и вештака

Члан 15.

(1) Сведок или вештак који се одазове позиву суда државе молиље, без обзира на његово држављанство, не сме да буде у тој држави кривично гоњен, притворен, нити његова слобода сме да буде ограничена на било који други начин због кривичног дела које је починио пре доласка на територију државе молиље, ради сведочења, односно вештачења.

(2) Притвор или какво друго ограничавање слободе су дозвољени:

1. када се позвано лице, задржи на територији државе молиље по протеку рока од 15 дана од дана престанка потребе по позиву суда, иако је могао да је напусти;
2. ако се по напуштању државе молиље добровољно врати на њену територију.

Трошкови указивања правне помоћи

Члан 16.

(1) Ако овим уговором није другачије одређено, свака држава уговорница сноси трошкове пружања правне помоћи који су настали на њеној територији.

(2) Државе уговорице не могу да захтевају накнаду трошкова насталих за извршене радње по замолницама, осим награде за извршено вештачење и друге трошкове настале поводом вештачења, као и трошкове привременог упућивања лица лишеног слободе у замољеној држави, ради саслушања, суочења или вештачења, у складу са чланом 30. овог уговора.

(3) Вештачење се може условити претходним полагањем предујма код суда замољене државе, ако трошкове вештачења сноси странка.

(4) Сведоку или вештаку који се одазове позиву суда државе молиље припада право на накнаду путних трошкова и трошкова боравка, сагласно прописима државе молиље.

(5) У позиву ће се навести које накнаде, односно накнаде којих трошкова припадају лицима из става (4) овог члана, а на њихов захтев исплатиће им се предујам за покриће ових трошкова.

ДРУГО ПОГЛАВЉЕ

ПРАВНА ПОМОЋ У ГРАЂАНСКИМ СТВАРИМА

1. Ослобађање

од плаћања трошкова судског поступка и давања обезбеђења парничних трошкова

Члан 17.

(1) Од држављанина једне државе уговорнице који учествује у поступку пред судом друге државе уговорнице као тужилац или умешач, није дозвољено захтевати полагање предујма за обезбеђење парничних трошкова, само зато што је страни држављанин и што на територији те државе нема пребивалиште.

(2) Предујам за таксе и трошкове поступка које сноси странка, може се захтевати од држављанина друге државе уговорнице, под истим условима и у истом обиму као и од сопствених држављана.

(3) Одредбе ст. (1) и (2) овог члана сходно се примењују и на правна лица.

Члан 18.

(1) Држављани једне државе уговорнице када се појављују пред судовима друге државе уговорнице имају право на ослобађање од плаћања судских такси и трошкова, као и на бесплатну правну помоћ у току поступка, под истим условима и у истом обиму као и њени сопствени држављани.

(2) Молбу у смислу става (1) овог члана странка може поднети непосредно надлежном суду друге државе уговорнице или суду државе уговорнице чији је држављанин, ако на њеној територији има пребивалиште или боравиште. Суд државе уговорнице чија је странка држављанин доставиће молбу надлежном суду друге државе уговорнице на начин предвиђен чланом 5. овог уговора.

Члан 19.

(1) Уверење о имовном стању на основу којег се признају олакшице из члана 18. став 1. овог уговора, издаје надлежни орган оне државе уговорнице на чијој територији молилац има пребивалиште или боравиште.

(2) Ако молилац има пребивалиште или боравиште на територији треће државе, ово уверење на територији треће државе може издати надлежно дипломатско-конзуларно представништво државе уговорнице чији је он држављанин.

(3) Суд који одлучује о захтеву за остваривање права на ослобођање од плаћања трошкова судског поступка из члана 18. став 1. овог уговора, може, по потреби, да тражи додатна обавештења од органа државе уговорнице чији је молилац држављанин.

2. Поступање по замолницима

Члан 20.

(1) Суд који је примио замолнику извршиће је што је могуће пре и применити, по потреби, иста принудна средства као и приликом извршења замолнице између домаћих судова. Принудна средства неће се примењивати ако се ради о личном доласку странака.

(2) Суд или други орган од кога потиче замолница биће на свој захтев благовремено обавештен о времену и месту извршења тражене радње како би евентуално заинтересована странка могла томе да присуствује. Судови могу вршити ово обавештавање непосредно.

Члан 21.

(1) Државе уговорнице ће на основу замолнице пружати једна другој помоћ у утврђивању адресе лица која се налазе на њиховој територији, ако се то тражи ради остваривања права њихових држављана у поступку пред органима надлежним за одлучивање у грађанским стварима у смислу овог уговора и ако се у ту сврху пруже одговарајући подаци.

(2) Захтев из става (1) овог члана упућује се органу друге државе уговорнице на начин предвиђен чланом 5. овог уговора.

3. Исправе

Ослобођење од овере(легализације)

Члан 22.

(1) Јавне исправе које је у прописаном облику саставио или издао суд, други надлежни орган или лице са јавним овлашћењима (нотар односно јавни бележник) једне државе уговорнице и које су снабдевене потписом и службеним печатом надлежног органа односно лица са јавним овлашћењима није потребно даље оверавати ради употребе пред органима друге државе уговорнице. Исто тако, није потребна ни даља овера приватних исправа ако их је оверио суд, други надлежни орган или лице са јавним овлашћењима.

(2) Одредба става 1. овог члана односи се и на преписе јавних и приватних исправа које је оверио суд, други надлежни орган или лице са јавним овлашћењима.

Доказна снага јавних исправа

Члан 23.

Јавне исправе издате од надлежних органа једне државе уговорнице имају пред органима друге државе уговорнице исту доказну снагу као и домаће јавне исправе.

Достављање исправа о личном статусу

Члан 24.

(1) Надлежни органи држава уговорница достављају једни другима изводе из матичних књига као и правноснажне судске одлуке које се односе на лична стања држављана друге државе уговорнице.

(2) Исправе и судске одлуке из става (1) овог члана достављају се, без такса и трошкова, надлежном органу друге државе уговорнице.

(3) Изводи из матичних књига умрлих достављаће се одмах, а остали изводи и судске одлуке сваких 6 месеци.

4. Заоставштине

Члан 25.

(1) Држављани једне државе уговорнице могу на територији друге државе уговорнице стицати имовинска права на основу законског или тестаментарног наслеђивања под истим условима и у истом обиму као и држављани те државе уговорнице.

(2) Држављани једне државе уговорнице могу изјавом последње воље располагати својом имовином која се налази на територији друге државе уговорнице.

Члан 26.

(1) Ако је према меродавном праву које се примењује на расправљање заоставштине из члана 25. овог уговора наследник држава, покретна имовина припада држави уговорници чији је држављанин био оставилац у време смрти, а непокретна имовина држави уговорници на чијој се територији ова имовина налази.

(2) Ако је оставилац у време смрти имао двојно држављанство држава уговорница, наследник покретних ствари је она држава уговорница у којој је оставилац имао пребивалиште у време смрти.

ТРЕЋЕ ПОГЛАВЉЕ

ПРАВНА ПОМОЋ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Општи видови правне помоћи

Члан 27.

(1) Државе уговорнице, у складу са овим уговором пружају једна другој правну помоћ у кривичним стварима у најширем могућем обиму.

(2) Правна помоћ обухвата нарочито:

- извршење процесних радњи, као што су позивање и достављање писмена, саслушање окривљеног, испитивање сведока, вештака и других лица, увиђај, претрес просторија и лица, привремено одузимање предмета;
- примену посебних мера као што су надзор и снимање телефонских и других разговора или комуникација и оптичка снимања лица, контролисана испорука, склапање симулованих правних послова, прикривене радње, претраживање рачунарског система или његовог дела и у њему сачуваних података, као и обрада тих података;
- размену обавештења и достављање писмена и предмета који су у вези са кривичним поступком, достављање података без замолнице, саслушање аудио и видеоконференцијском везом, формирање заједничких истражних тимова;
- привремену предају лица лишеног слободе ради испитивања у својству сведока или вештака или суочења пред надлежним органом државе молиље.

(3) Уз замолнику за претрес лица или просторија или заплену, односно привремено одузимање предмета, прилаже се један примерак или оверен препис одлуке која је основ за замолнику.

(4) Изворнике аката, предмете и писмена који су достављени ради извршења замолнице, држава молиља вратиће што пре замољеној држави, осим ако их се она не одрекне.

Позиви

Члан 28.

У позиву окривљеном, сведоку, вештаку или другом учеснику у поступку који се позива из замољене државе, не сме бити запрећена принудна мера у случају да се позиву не одазове.

~~Ако се позвани не одазове позиву, за то му не сме бити изречена санкција.~~

Начело специјалности

Члан 29.

(1) Лице које је позвано да се појави пред судом државе молиље, ради утврђивања кривичне одговорности за дело које му се ставља на терет, не сме, независно од држављанства, на њеној територији да буде гоњено или притворено нити му се на било који начин сме одузети или ограничити слобода за дела и осуде које нису наведени у позиву, а потичу из времена пре напуштања територије замољене државе.

(2) Притвор или какво друго ограничавање слободе су дозвољени:

1. када се позвано лице, задржи на територији државе молиље по протеку рока од 15 дана од дана престанка потребе по позиву суда, иако је могао да је напусти ;
2. ако се по напуштању државе молиље добровољно врати на њену територију.

Привремена предаја лица лишеног слободе

Члан 30.

(1) Уколико држава уговорница која спроводи кривични поступак, позове, ради испитивања, односно саслушања, у својству сведока или вештака, лице које је лишено слободе у другој држави уговорници, оно може бити привремено предато држави молиљи.

(2) Држава молиља дужна је да привремено предато лице врати у року који одреди замољена држава.

(3) Привремена предаја се може одбити:

1. ако се лице лишено слободе не сагласи са привременом предајом;
2. ако би услед привремене предаје могло доћи до продужења његовог лишења слободе;
3. ако по мишљењу замољене државе, постоје други важни разлози против његове привремене предаје.

(4) Привремена предаја се може одложити ако је присуство лица лишеног слободе потребно у кривичном поступку који се води на територији замољене државе.

(5) Ако замољена држава удовољи замолници, држава молиља је дужна да лице лишено слободе држи у притвору за време његовог боравка на њеној територији и да га, по предузетој

радњи правне помоћи, одмах врати замољеној држави уколико она не захтева да буде пуштено на слободу. Предато лице ужива заштиту предвиђену у члану 15. овог уговора.

(6) Предају лица из става (1) овог члана обављају надлежни органи држава уговорница који ће се договорити о месту и времену предаје.

Присуство радњама правне помоћи
Члан 31.

(1) На изричitu молбу државе молиље, замољена држава обавестиће је о месту и времену извршења замолнице.

(2) Представници заинтересованих правосудних органа и лица која учествују у кривичном поступку, као и њихови правни заступници, могу присуствовать приликом предузимања радње правне помоћи, уз сагласност надлежног правосудног органа замољене државе. На њих се сходно примењују одредбе члана 15. и 29. овог уговора.

Обавештења из казнене евиденције
Члан 32.

(1) Државе уговорнице обавештавају једна другу о свим осудама држављана друге државе уговорнице који су уписаны у њену казнену евиденцију. Изводе из казнене евиденције државе уговорнице размењују сваких шест месеци, преко Министарства правде Републике Словеније, односно Министарства за правосуђе Републике Србије.

(2) Државе уговорнице једна другу обавештавају и о другим подацима уписаним у казнену евиденцију.

(3) Државни орган надлежан за вођење казнене евиденције једне државе уговорнице, на непосредни захтев правосудног органа друге државе уговорнице, пред којим се води кривични поступак, доставиће извод из казнене евиденције.

Достављање података без замолнице
Члан 33.

(1) У складу са националним законодавством, надлежни органи држава уговорница могу, без замолнице, да размењују податке о кривичним делима и повредама прописа чије је гоњење у време достављања података у надлежности органа државе примаоца.

(2) Орган који доставља податке може, у складу са својим националним законодавством, да одреди под којим условима ће орган државе пријемнице користити такве податке.

(3) Орган државе примаоца је обавезан овим условима.

Одлагање пружања правне помоћи
Члан 34.

(1) Замољена држава може да одложи пружање правне помоћи из члана 27. овог уговора уколико је то неопходно ради вођења кривичног поступка који је у току пред домаћим правосудним органима.

(2) Замољена држава ће обавестити државу молиљу о разлогима за одлагање пружања правне помоћи из става (1) овог члана.

Одбијање правне помоћи
Члан 35.

Државе уговорнице одбије пружање правне помоћи, ако је замолница у вези са делом, које је, по мишљењу замољене државе, политичке или војне природе.

2. Уступање и преузимање кривичног гоњења

Члан 36.

(1) Ако је држављанин једне државе уговорнице или лице које на њеној територији има пребивалиште, учинило кривично дело на територији друге државе уговорнице, које је предвиђено као кривично дело у обема државама уговорницама, држава уговорница на чијој је територији дело извршено, може под условима из овог уговора замолити другу државу уговорници да преузме кривично гоњење.

(2) Надлежни органи државе молиље ће у вези са молбом за преузимање кривичног гоњења урадити све што је неопходно да се замољеној држави омогући спровођење кривичног поступка. У то улази и предаја окривљеног, који се налази у притвору у држави молиљи, органима замољене државе, ако окривљени није држављанин државе молиље.

(3) У случају када је окривљени у притвору у држави молиљи, надлежни орган замољене државе ће што пре а најкасније у року од 30 дана обавестити државу молиљу о својој одлуци.

(4) Надлежни органи замољене државе спроводе кривични поступак у складу са прописима те државе.

Члан 37.

(1) У замолници за преузимање кривичног гоњења мора бити описано чињенично стање и морају бити наведени што потпунији подаци о окривљеном, његовом држављанству и пребивалишту или боравишту.

(2) Уз замолницу се прилажу:

1. списи у изворнику или овереном препису;
2. уверење или други подаци о држављанству и пребивалишту, односно боравишту лица за које се моли преузимање кривичног гоњења;
3. извод одредаба из кривичног законодавства које се у тој кривичној ствари примењују у држави молиљи;
4. изјаве оштећених у вези са уступањем кривичног гоњења.

(3) Изјава оштећеног лица која је потребна за покретање кривичног поступка у држави молиљи има правно дејство и у замољеној држави.

(4) Замољена држава обавештава државу молиљу о преузимању кривичног гоњења. Ако кривично гоњење није преузето, сва документација вратиће се држави молиљи уз навођење разлога због којих замолници није удовољено.

Члан 38.

Правосудни органи државе молиље привремено ће прекинути мере у вези са гоњењем за дела наведена у замолници за преузимање кривичног гоњења. Од таквих мера се у сваком случају одустаје:

1. ако је надлежни суд или надлежни орган замољене државе уговорнице коначно обуставио кривични поступак због недостатка доказа или зато што учињено дело није кривично дело;
2. ако је окривљени у замољеној држави уговорници правноснажно ослобођен;
3. ако је изречена кривична санкција већ извршена или извршењу нема места по закону или због помиловања или амнистије, или је по праву замољене државе наступила застарелост.

Члан 39.

Замољена држава уговорница обавештава државу молиљу о исходу кривичног поступка у вези са замолницом за преузимање кривичног гоњења и по окончању кривичног поступка доставља правноснажну одлуку у изворнику или овереном препису.

ЧЕТВРТО ПОГЛАВЉЕ

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 40.

Спорна питања у вези са применом овог уговора државе уговорнице ће решавати дипломатским путем.

Члан 41.

(1) Овај уговор ступа на снагу првог дана следећег месеца након датума пријема последњег писаног обавештења, којим се државе уговорнице дипломатским путем међусобно обавештавају да су завршени унутрашњи правни поступци потребни за ступање на снагу Уговора.

(2) Уговор се закључује на неодређено време. Свака држава уговорница може писмено отказати Уговор дипломатским путем. Уговор престаје да важи шест месеци након пријема писаног обавештења о отказивању.

Сачињено ...на ...среду ...која ...грађа..., дана ...15. априла 2011..., у два оригинална примерка, сваки на словеначком и српском језику, при чemu су оба текста подједнако веродостојна.

ЗА РЕПУБЛИКУ СЛОВЕНИЈУ

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ